

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.32472/3/2018

DECIZIA CIVILĂ NR. 1679

ȘEDIȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 04.04.2019

CURTEA CONSTITUITĂ DIN:

PREȘEDINTE: POPESCU ANDREEA MIHAELA

JUDECĂTOR: MOCANU ANA MARIA

JUDECĂTOR: TOMA RALUCA-ECATERINA

GREFIER: BADEA CRISTINA

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
DIRECȚIA JURIDIC
25. FEB. 2020
INTRARE
IEȘIRE NR. 1373 H

Pe rol se află spre soluționare cererea de recurs formulată de **recurentul pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, împotriva sentinței civile nr. 6484/2018 pronunțată la data de 18.10.2018 de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 32472/3/2018 în contradictoriu cu **intimata reclamanta VESTA INVESTMENT SRL** și **intervenienta accesorie COMPANIA MUNICIPALĂ MANAGEMENTUL TRAFICULUI BUCUREȘTI**.

La apelul nominal făcut în ședința publică, în ordinea listei, au răspuns recurentul parat, reprezentat de avocat Irinel Burian cu împuternicire avocațială de reprezentare la dosar-
fila 23 și intimata reclamanta reprezentată de avocat Mircea Cătălina-Maria, care depune împuternicire avocațială de reprezentare la dosar lipsind intervenienta accesorie COMPANIA MUNICIPALĂ MANAGEMENTUL TRAFICULUI BUCUREȘTI.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită și ca intervenienta accesorie COMPANIA MUNICIPALĂ MANAGEMENTUL TRAFICULUI BUCUREȘTI a depus la dosar, la data de 26.03.2019, prin intermediul serviciului registratură al secției, notă de ședință și înscrisuri, după care,

La interpelarea instanței, reprezentanții părților prezente, luând cuvântul, pe rând, învederează că nu mai au de formulat cereri prealabile judecății.

Curtea, nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, constată cercetarea judecătorească încheiată și acordă cuvântul pe fondul recursului și pe cererea de intervenție accesorie.

Reprezentantul recurentului pârât solicită instanței admiterea recursului așa cum a fost formulat, să se caseze hotărârea recurată și, rejudecând cauza să se dispună respingerea cererii de suspendare, în principal ca fiind lipsită de interes, având în vedere că hotărârea a cărei suspendare s-a solicitat și-a consumat efectele odată cu semnarea contractului de delegare și, pe fondul cauzei, respingerea cererii de suspendare ca nefondată.

În susținerea celor solicitate se arată că motivele sunt legate cu precădere de greșita respingere a excepției lipsei de interes, atât timp cât Hotărârea CGMB nr. 531/2018 și-a consumat efectele. În plus, cererea de suspendare nu poate avea ca și consecință suspendarea contractului de delegare care s-a încheiat în baza aceste hotărâri.

Mai mult, simpla alegere a modalității de gestiune de care trebuie să se țină seama organele executive a UAT București s-au epuizat la momentul în care primarul general a Municipiului București a încheiat contractul de delegare de gestiune în conf. cu alegerea Consiliului General. Intimata reclamantă nu poate contesta și cu atât mai puțin suspenda alegerea făcută de către autoritate între două modalități de gestiune a unui serviciu public și în mod suplimentar, acțiunea reclamantei trebuia respinsă ca lipsită de interes.

Se mai solicită a se avea în vedere că sentința recurată cuprinde motive contradictorii cu privire la îndeplinirea pagubei iminente, că este pronunțată cu greșita interpretare și

aplicare a legii în ceea ce privește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea unui act administrativ.

Paguba iminentă și cazul bine justificat, este contradictorie, pentru că admiterea deopotrivă a existenței pagubei iminente, adică unui prejudiciului previzibil dar și a caracterului îndoielnic a cauzei respectivului prejudiciu este incompatibilă cu noțiunea de prejudiciu previzibil și iminent, motivarea primei instanțe nereferindu-se la o cauză certă a prejudiciului, nu se raportează la un fapt neechivoc, motivarea primei instanțe se raportează la un fapt negativ și nesigur precum că nu există date din care să rezulte că ar fi fost pusă în executare hotărârea judecătorească prin care consiliul general ar fi fost obligat să pună în executare o anumită procedură de achiziție publică în care consiliul are un anumit interes.

Mai mult, se susține că hotărârea a fost pronunțată cu greșita interpretare și aplicare a legii motiv de recurs prev. de art. 488 pct. 8 Cod procedură civilă .

Astfel că, având în vedere argumentele anterior arătate cât și cele detaliate pe larg în cuprinsul cererii, se solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat.

Cu privire la cererea de intervenție formulată de către COMPANIA MUNICIPALĂ MANAGEMENTUL TRAFICULUI BUCUREȘTI, reprezentantul recurentului pârât, solicită admiterea acesteia.

Reprezentanta intimatelor reclamante solicită instanței respingerea recursului pentru motivele invocate și argumentate pe larg prin întâmpinare și să se mențină sentința civilă recurată ca fiind legală și temeinică și, totodată, să se observe decizia Curții de Apel București nr. 6504/20.11.2018 de anulare a HCGMB 98/2018 privind înființarea Companiei Municipale Managementul Traficului București SA, prin urmare, instanța a dispus desființarea acestei companii, iar în ce privește Administrația Străzilor București această entitate nu a fost desființată, precizând că este pe rolul instanțelor de judecată un dosar în care s-a solicitat suspendarea HCL nr. 721/2018, a fost respins recursul acestora de către Curtea de Apel București și se află în situația de a se judeca pe fondul cauzei săptămâna viitoare. Astfel că, nu se poate spune că Administrația Străzilor este desființată încă.

Se mai susține că în prezent, există două entități care practic același serviciu public și se depun la dosar înscrisuri care justifică că au interes în cauză, comunicându-se un exemplar al acestora și părții adverse, prin reprezentant.

În ceea ce privește cererea de intervenție, se solicită respingerea acesteia. Cu cheltuieli de judecată conform chitanțelor pe care le depune la dosar.

Curtea, în temeiul art.394 alin.1 Cod de procedură civilă, constată dezbaterile închise și reține recursul spre soluționare.

CURTEA

Deliberând, constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul Tribunalului București la data de 28.09.2018 sub nr. 32472/3/2018 reclamanta Vesta Investment SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul General al Municipiului București, suspendarea executării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr.531/23.08.2018 pentru delegarea gestiunii serviciului public de interes local privind organizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane, în scopul asigurării siguranței traficului și pentru fluidizarea acestuia în municipiul București către Compania Municipală Managementul Traficului București S.A.

Prin **sentința civilă nr.6484/18.10.2018** pronunțată în dosarul nr.32472/3/2018, Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal a respins excepția inadmisibilității, a admis cererea formulată de reclamanta VESTA INVESTMENT SRL în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și a dispus suspendarea executării HCGMB nr. 531/23.08.2018 până la pronunțarea instanței de fond.

Cu privire la excepția inadmisibilității, tribunalul a apreciat că este neîntemeiată deoarece Compania Municipală Managementul Traficului București SA. nu poate fi asimilată unui beneficiar al Hotărârii CGMB nr. 531/23.08.2018, ci este numai persoana juridică căreia emitentul Consiliul General al municipiului București i-a delegat gestiunea unui serviciu public de interes local, gestiune care este în sarcina acestuia. Tribunalul a remarcat împrejurarea că reclamanta nu a solicitat și suspendarea contractului de delegare de gestiune, situație în care se putea pune problema necesității coparticipării procesuale pasive, din actele dosarului nerezultând că acesta s-ar fi semnat.

Cu privire la fondul cauzei, tribunalul a reținut următoarele:

Prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 531/23.08.2018 s-a aprobat delegarea gestiunii serviciului public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane, în scopul asigurării siguranței traficului și fluidizarea acestuia, în municipiul București către Compania Municipală Managementul Traficului București S.A.

Din preambulul hotărârii a cărei suspendare se solicită rezultă că, la emiterea sa, au fost avute în vedere expunerea de motive a primarului general, raportul comun de specialitate al Direcției transporturi, Direcției generale economice, Direcției guvernanță corporativă și Autorității municipale de reglementare a serviciilor publice, precum și rapoartele nr. 70/22.08.2018, emis de Comisia transporturi și infrastructură urbană și nr. 549/22.08.2018, emis de Comisia juridică și de disciplină.

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, „în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond”.

De asemenea, conform art.15 alin. (1) din același act normativ, „suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat.”

Rezultă, așadar, că - pentru suspendarea executării unui act administrativ - pe lângă cerința inițierii procedurii de anulare a actului administrativ (care se poate afla fie în faza administrativă prealabilă, fie în faza judiciară), este necesar a fi întrunite, cumulativ, alte două condiții: existența unui caz bine justificat și iminența producerii unei pagube care, astfel, poate fi prevenită.

Cele două condiții, prin tonul lor restrictiv-imperativ, denotă caracterul de excepție al măsurii suspendării executării actului administrativ, presupunând, așadar, dovedirea efectivă a unor împrejurări conexe regimului administrativ aplicabil actului atacat, care să fie de natură a argumenta existența „unui caz bine justificat” și a „iminenței producerii pagubei”.

În cauză, tribunalul apreciază că argumentele invocate de reclamantă duc la concluzia că sunt întrunite condițiile necesare suspendării executării HCGMB nr. 531/23.08.2018 până la pronunțarea instanței de fond.

Astfel, cât privește cazul bine justificat (definit de art. 2 alin. 1 lit. t) din Legea nr. 554/2004 ca fiind „ împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ ”), tribunalul constată, în primul rând, că deși prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 531/23.08.2018, s-a aprobat delegarea gestiunii serviciului public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane, în scopul asigurării siguranței traficului și fluidizarea acestuia, în municipiul București către Compania Municipală Managementul Traficului București S.A, la data emiterii acesteia este în vigoare și HCGMB nr. 254/2008 privind administrarea rețelei stradale principale și a lucrărilor de artă din municipiul București și abrogarea Hotărârii C.G.M.B nr. 235/2005 cu modificările și completările ulterioare care prevede în sarcina Administrației Străzilor București obligația de administrare a rețelei principale de străzi, a piețelor publice și lucrărilor de artă ale municipiului București, obligația de materializare a reglementarilor de circulație și a reconfigurărilor rutiere necesare sistematizării și creșterii

siguranței circulației, de instalare și întreținere a instalațiilor de semaforizare necesare sistematizării și creșterii siguranței circulației. (http://acteinterne.pmb.ro/legis/acteinterne/acte_int/afisint.php?f=24020).

Prin urmare, în același timp două entități, aflate în subordinea aceleiași autorități - Consiliul General al Municipiului București au în sarcină executarea aceluiasi serviciu public de interes local, autoritatea neînțelegând să adopte norme care să stabilească partajarea în timp a competențelor.

Mai reține tribunalul că emitentul actului a cărei suspendare se solicită era obligat să solicite avizul Consiliului Concurenței, astfel cum impun dispozițiile art. 25, alin. (1), lit. l) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deoarece prin delegarea serviciului public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane, în scopul asigurării siguranței traficului și fluidizarea acestuia, în municipiul București către Compania Municipală Managementul Traficului București S.A. și stabilirea tarifelor acesteia, prin anexa 3 a Hotărârea C.G.M.B. nr. 531/23.08.2018, filele 89-94, par a se fi creat premisele eliminării oricărui eventual concurent pentru aceasta.

În ceea ce privește capitalul social al Companiei Municipale Managementul Traficului București S.A., tribunalul apreciază că susținerile reclamantei sunt neîntemeiate deoarece nu există dovezi din care să rezulte existența unei participări private directe, acesta fiind deținut în totalitate de către Consiliul General al Municipiului București, care are și calitatea de asociat unic al Service Ciclop. În consecință, nu sunt încălcate dispozițiile art. 28 din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006.

Prin urmare, tribunalul a apreciat că în cauză s-a dovedit existența unui caz bine justificat în sensul legii.

Cât privește paguba iminentă (definită de art. 2 alin. 1 lit. ș) din Legea nr. 554/2004 ca fiind „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”), tribunalul a reținut că aceasta ar trebui să constea, în cazul de față, într-o împrejurare determinată de executarea actului și nu executarea înseși.

Altfel, s-ar ajunge la concluzia că cerința referitoare la iminența producerii unei pagube este presupusă în majoritatea cazurilor executării unui act administrativ, ceea ce ar contraveni caracterului de excepție al instituției suspendării executării actelor administrative, astfel cum aceasta este reglementată de Legea nr. 554/2004.

Tribunalul a reținut că prin sentința civilă nr. 2100/02.04.2018, pronunțată de Tribunalul București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 41467/3/2017, filele 12-19, definitivă prin decizia civilă nr. 3637/14.06.2018, pronunțată de Curtea de apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, fila 20, Administrația Străzilor, entitate aflată în subordinea Consiliul General al Municipiului București, a fost obligată să reia procedura de atribuire de la etapa verificării admisibilității ofertelor în cadrul Procedurii de achiziție, prin licitație deschisă, a acordului-cadru având ca obiect - Proiectare și Execuție semnalizare rutieră orizontală și verticală pe străzile aflate în Municipiul București - Loturile 1, 2, 3, 4, 5 și 6 (Anunț de Participare SEAP nr. 175051/04.05.2017).

Tribunalul a reținut că până la acest moment nu există date din care să rezulte că hotărârea judecătorească definitivă ar fi fost pusă în executare de către Administrația Străzilor, iar din cuprinsul hotărârii a cărei suspendare se solicită nu rezultă modul în care autoritatea coordonatoare-pârâtul Consiliul General al Municipiului București ar fi decis punerea în executare în condițiile în care hotărârea judecătorească are legătură cu serviciul delegat către Compania Municipală Managementul Traficului București S.A.

Cu privire la această procedură, tribunalul a reținut că reclamanta din cauza de față este participant și că are posibilitatea teoretică de a câștiga unul din loturile vizate prin depunerea de oferte.

Tribunalul a arătat că nu poate reține susținerile acesteia în sensul că paguba iminentă ar consta într-un profit nerealizat de aproximativ: 50.000.000 lei x 18% = 9.000.000 lei, posibil profit nerealizat în următorii 4 ani în lipsa soluționării procedurii, însă a apreciat că se poate reține că reclamanta, dată fiind activitatea desfășurată până în prezent în acest domeniu, poate spera în mod legitim să câștige, cel puțin în parte contractele pentru care a depus oferte.

Pentru aceste considerente, tribunalul a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004, astfel că a admis acțiunea și a dispus suspendarea executării HCGMB nr. 531/23.08.2018 până la pronunțarea instanței de fond.

Împotriva acestei sentințe, comunicată la 12.11.2018, a declarat *recurs*, înregistrat la data de 24.10.2018, pârâtul *Consiliul General al Municipiului București* prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței civile și, în rejudecare, respingerea cererii de suspendare:

a. în principal ca fiind lipsită de interes, având în vedere că Hotărârea CGMB a cărei suspendare se solicită și-a consumat efectele juridice, odată cu semnarea contractului de delegare;

b. Tot astfel, tot pe cale de excepție a lipsei de interes, solicită respingerea cererii de suspendare având în vedere desființarea Administrației Străzilor București, conform HCGMB nr. 721/18.10.2018;

Prin motivele de recurs, formulate la data de 20.11.2018, recurentul-pârât a arătat că prima instanță a interpretat și aplicat greșit normele de drept material privitoare la efectele HCGMB NR. 531/2018, fiind incident cazul de casare prevăzut de art.488 alin.1 pct.8 C.pr.civ. HCGMB nr. 531/2018 și-a consumat efectele juridice odată cu emiterea acesteia. Solicitarea de suspendare a hotărârii este lipsită de interes, în condițiile în care această soluție nu ar conduce la suspendarea contractului de delegare (de altfel, inadmisibilă), precum nici la invalidarea acestuia.

Prima instanță a dispus suspendarea executării HCGMB nr. 531/2018. Prima instanță a dispus astfel reținând în mod eronat că HCGMB nr. 531/2018 încă producea efecte la momentul pronunțării sentinței recurate.

HCGMB nr. 531/2018 nu mai producea efecte la momentul pronunțării sentinței recurate. Astfel rezultă din normele de drept material ce reglementează regimul juridic al acesteia.

În cazul delegării gestiunii unor servicii de utilități publice este incident regimul juridic prevăzut de Legea nr. 51/2006. În cazul delegării gestiunii unor servicii de administrare a domeniului public și privat este incident regimul juridic prevăzut de OG nr. 71/2002.

HCGMB nr. 531/2018 este supusă regimului juridic prevăzut de OG nr. 71/2002. Serviciul public a cărui gestiune este delegată prin HCGMB nr. 531/2018 este serviciul public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane.

Acest serviciu public face parte dintre serviciile menționate expres de dispozițiile art. 5 pct. 2 lit. a), b), c) din OG nr. 71/2002, care conturează domeniul de aplicare a acestui act normativ. De asemenea, serviciul public a cărui gestiune a fost delegată prin HCGMB nr.531/2018 nu se încadrează în categoria serviciilor de utilități publice limitativ reglementată de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 51/2006, care delimitează domeniul de aplicare a acestui act normativ.

Gestiunea serviciilor de administrare a domeniului public și privat, precum este cel a cărui gestiune a fost delegată către CMMTB, se poate organiza în următoarele modalități: a) gestiune directă; b) gestiune indirectă sau gestiune delegată.

Alegerea formei de gestiune a serviciilor de administrare a domeniului public și privat se face prin hotărâri ale consiliilor locale comunale, orașenești, municipale, ale sectoarelor municipiului București, ale consiliilor județene și/sau ale Consiliului General al Municipiului București, după caz, în funcție de specificul, volumul și natura bunurilor proprietate publică și

privată, de interesele actuale și de perspectivă ale unității administrativ-teritoriale, precum și de numărul și mărimea localităților componente.

În cazul gestiunii indirecte sau gestiunii delegate autoritățile administrației publice locale pot încredința unuia sau mai multor operatori sarcinile și responsabilitățile proprii cu privire la gestiunea propriu-zisă a serviciilor, precum și la administrarea și exploatarea infrastructurii edilitar-urbane necesare realizării serviciilor, în baza unui contract de delegare a gestiunii.

Concluzionând, legiuitorul stabilește că prin hotărârea consiliului local se alege modalitatea de gestiune a serviciilor de administrare, iar gestiunea acestor servicii se realizează pe baza unui contract de delegare a gestiunii ce urmează a fi semnat de către primar.

Așadar, alegerea consiliului local cu privire la modalitatea de gestiune a serviciilor de administrare are valoarea unei simple alegeri de care trebuie să țină seama organele executive ale unității administrativ - teritoriale (prin transpunere în sfera privată - putem asemăna hotărârea cu executarea uno ictu).

În cazul de față, alegerea modalității de gestiune a serviciilor de administrare a domeniului public și privat s-a realizat pe calea HCGMB nr. 531/2018. Gestiunea delegată a serviciului public se realizează în baza contractului de delegare a gestiunii ce a fost semnat de către Primarul General al Municipiului București, din partea Municipiului București și CMMTB.

Alegerea CGMB realizată prin intermediul HCGMB nr. 531/2018 și-a produs astfel efectele la data semnării contractului de delegare a gestiunii serviciului. La acel moment a fost pe deplin împlinită voința exprimată de autoritatea deliberativă prin HCGMB nr. 531/2018.

În concluzie, suspendarea executării HCGMB nr. 531/2018 nici măcar nu ar fi putut fi dispusă de prima instanță întrucât efectul acesteia - simpla alegere a modalității de gestiune de care trebuie să țină seama organele executive ale unității administrativ - teritoriale - s-a epuizat la momentul în care Primarul General al Municipiului București a încheiat contractul de delegare a gestiunii în conformitate cu alegerea CGMB.

Intimata - reclamantă nu poate contesta, cu atât mai puțin suspenda, alegerea făcută de către autoritate între 2 modalități de gestiune a unui serviciu public.

Prin urmare, prima instanță a interpretat și a aplicat greșit normele de drept material privitoare la efectele HCGMB nr. 531/2018. HCGMB nr. 531/2018 nu mai producea efecte la momentul pronunțării sentinței recurate. În consecință, suspendarea executării acesteia nu mai putea fi dispusă.

În mod suplimentar, față de argumentele arătate în cele de mai sus, acțiunea reclamantei este lipsită de interes și pentru următoarele argumente:

- Fiind terț față de actul administrativ contestat, intimatul - reclamant a solicitat suspendarea hotărârii ce face obiectul cauzei, în calitate de terț interesat;

- Interesul reclamantei s-a justificat pe împrejurarea că este participant în cadrul unei licitații publice organizate de Administrația Străzilor București, cu privire la o serie de servicii de întreținere a străzilor;

- Or, câtă vreme Administrația Străzilor București a fost desființată prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 721/18.10.2018, în mod evident intimata-reclamantă nu mai poate justifica interesul.

Prima instanță a pronunțat o hotărâre ce cuprinde motive contradictorii cu privire la îndeplinirea condiției pagubei iminente - art. 488 alin. (1) pct. 6 C. proc. civ.

Prima instanță a reținut prin considerentele sentinței recurate motive contradictorii cu privire la îndeplinirea condiției pagubei iminente.

Pe de o parte, prima instanță a reținut îndeplinirea în cauză a condiției pagubei iminente - sentința recurată, fila 11 parag. 1. De asemenea, prima instanță a reținut că paguba iminentă presupune un prejudiciu previzibil. În optica acesteia, paguba iminentă constă în lipsirea posibilității teoretice a reclamantei Vesta de a câștiga unul dintre loturile licitate în

Procedura de achiziție a a acordului - cadru având ca obiect - Proiectare și Execuție semnalizare rutieră orizontală și verticală pe străzile aflate în Municipiul București - sentința recurată, fila 10 parag. 4 și parag. 6.

Procedura de achiziție amintită anterior a fost anulată parțial, iar Administrația Străzilor a fost obligată să reia procedura de atribuire de la etapa verificării admisibilității ofertelor, prin Sentința civilă nr. 2100/02.04.2018, pronunțată de Tribunalul București și definitivată prin pronunțarea Deciziei civile, nr. 3637/14.06.2018 de către Curtea de Apel București, în dosarul nr. 41467/3/2017.

Ulterior, a fost adoptată HCGMB nr. 531/2018, în data de 23.08.2018, prin care s-a delegat gestiunea serviciului public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane către CMMTB.

Pe de altă parte, prima instanță a reținut că, până la momentul pronunțării sentinței recurate, nu există date din care să rezulte că ar fi fost pusă în executare sau că CGMB ar fi decis punerea în executare a hotărârii judecătorești prin care s-a anulat parțial procedura de achiziție și prin care a fost obligată Administrația Străzilor să reia procedura de la verificarea admisibilității ofertelor - sentința recurată, fila 10 parag. 5. Acest aspect lipsește reclamanta Vesta, în lumina considerentelor primei instanțe, de posibilitatea teoretică de a câștiga unul dintre loturile licitate.

Din aceste considerente rezultă contradicția ce se regăsește în motivele reținute de prima instanță.

Îndeplinirea în cauză a condiției pagubei iminente, care presupune un prejudiciu previzibil, intră în contradicție cu calificarea drept cauză a acestui prejudiciu a unui fapt cu o existență îndoielnică. Caracterul îndoielnic rezultă din modul în care prima instanță a reținut acest fapt în considerentele sale: "[...] nu există date din care să rezulte că ar fi fost pusă în executare sau că Consiliul General al Municipiului București ar fi decis punerea în executare a hotărârii judecătorești [...]". Motivarea primei instanței nu se referă la o cauză certă a prejudiciului, nu se raportează la un fapt neechivoc - faptul că nu a fost pusă în executare hotărârea judecătorească sau că CGMB nu a decis punerea în executare a hotărârii judecătorești. Motivarea primei instanțe se raportează la un fapt negativ și nesigur - nu există date din care să rezulte că ar fi fost pusă în executare hotărârea judecătorească sau din care să rezulte că CGMB ar fi decis punerea în executare a hotărârii judecătorești.

Este contradictorie admiterea, deopotrivă, a existenței pagubei iminente, adică a unui prejudiciu previzibil, dar și a caracterului îndoielnic al cauzei respectivului prejudiciu. Caracterul îndoielnic al cauzei prejudiciului este incompatibil cu caracterul său previzibil.

Prin urmare, prima instanță a pronunțat o hotărâre ce cuprinde motive contradictorii cu privire la îndeplinirea condiției pagubei iminente.

Hotărârea primei instanței a fost pronunțată cu greșita interpretare și aplicare a legii, în privința condițiilor necesare a se dispune suspendarea actului administrativ - art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod proc. civ.

În ceea ce privește fondul raportului juridic, solicităm instanței admiterea recursului, cu consecința respingerii cererii de suspendare ca nefondată.

Consideră că instanța de fond a făcut o greșită calificare juridică a actelor și faptelor deduse judecării, fapt ce constituie motiv de recurs întemeiat pe art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod proc. civ.

A expus, punctual, criticile, în ceea ce privește modul nelegal în care instanța a reținut că în cauză sunt îndeplinite cele 2 condiții ale măsurii suspendării:

- Cazul bine justificat, respectiv
- Paguba iminentă

Cât privește condiția cazului bine justificat, instanța a reținut 2 argumente:

a. Coexistența atribuțiilor (gestiunii) serviciului public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere în sarcina a 2 entități din subordinea municipalității - para. 3, pag. penultimă din hotărârea recurată

b. Necesitatea/obligativitatea obținerii unui aviz din partea Consiliului Concurenței - para. 4, pag. penultimă din hotărârea recurată.

Niciunul dintre cele 2 argumente nu este întemeiat.

În privința primului, referitor la trimiterea făcută de instanță la prevederile HCGMB nr. 254/2008, prin care gestiunea era atribuită Administrației Străzilor București, în mod evident, aceeași gestiune a serviciului nu mai putea subzista în sarcina Administrației, deoarece:

a. Hotărârea a fost abrogată, implicit, prin însăși hotărârea ce face obiectul acțiunii;

b. Oricum Administrația Străzilor a fost desființată, prin HCGMB nr. 721/2018, deci nu mai putea această entitate să dețină gestiunea.

Cât privește argumentele necesității/obligativității avizării hotărârii de către Consiliul Concurenței, a învederat faptul că susținerea instanței excede prevederilor legale, deoarece:

a. Analiza necesității obținerii avizului presupune o analiză a fondului/legalității Hotărârii și, oricum

b. Delegarea gestiunii prin hotărâre a Consiliului general, conform OG nr. 71/2002 nu impune obținerea, în prealabil, a unui aviz al Consiliului Concurenței.

Cât privește condiția pagubei iminente, soluția instanței de fond este criticabilă, suplimentar față de cele arătate, pentru următoarele aspecte:

- singurul considerent al instanței de fond în susținerea condiției pagubei iminente este acela că "reclamanta din cauza de față este participant și că are posibilitatea teoretică de a câștiga unul din loturile vizate prin depunerea ofertei."

Or, o asemenea situație de fapt - eventuală, incertă - nu poate constitui motiv care să dovedească o pagubă iminentă în patrimoniul reclamantei.

Așa cum a arătat și mai sus, susținerile reclamantei cu privire la paguba iminentă sunt pur speculative, eventuale, nedovedite în niciun mod, situație ce nu poate reprezenta o îndeplinire a condițiilor prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

La data de 27.12.2018, intimata-reclamantă VESTA INVESTMENTS SRL a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului.

Prin întâmpinare, intimata-pârâtă a arătat, în ceea ce privește primul motiv de recurs invocat - faptul că Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr.531/2018 "și-a consumat efectele juridice odată cu emiterea acesteia", că este imposibil ca o hotărâre a unui consiliu local și, în general, orice act administrativ, să își consume efectele imediat, la momentul emiterii. Poate că recurenta-pârâtă vrea să spună că HCGMB nr.531/2018 a produs deja efecte la momentul în care instanța de fond s-a pronunțat, dar acest lucru este firesc și este, de altfel, la baza emiterii unei hotărâri prin care efectele sunt suspendate.

Construcția juridică invocată de către recurenta-pârâtă, conform căreia consiliul local (CGMB, în acest caz) nu face și nu poate face altceva decât să "aleagă" modalitatea de gestiune a serviciilor de administrare a serviciilor publice respective, de care organele executive ale unității administrativ-teritoriale "trebuie să țină seama" este absurdă și nesusținută de prevederile legale invocate și nici de prevederile legale din Legea nr.215/2001 a administrației publice locale. Este absurdă și asimilarea HCGMB nr.531/2018 cu actul juridic cu o singură prestație (uno ictu) din dreptul privat.

Prin HCGMB nr.531/2018 nu a fost trasă la sorți/aleasă modalitatea de gestiune a unor servicii publice, ci aceasta este rezultatul unui proces de analiză, invocat în expunerea de motive, efectuat de către Primăria Municipiului București, urmând ca autoritatea deliberativă a Municipiului București - Consiliul General - să adopte o decizie (deci nu o simplă alegere) privind gestiunea serviciilor, inclusiv acordarea unui mandat primarului general, pentru a semna contractul de delegare a gestiunii serviciilor, atașat, de altfel, hotărârii respective și parte integrantă a HCGMB nr.531/2018. Practic, toate drepturile și obligațiile părților la contractul de delegare sunt prevăzute în detaliu și în mod imperativ în conținutul HCGMB nr.531/2018, iar primarul general este un simplu executant al actului de decizie, care este atributul CGMB.

Faptul că unul din elementele prevăzute în HCGMB nr.531/2018 - mandatul acordat primarului general în vederea semnării contractului - a fost pus în aplicare, nu înseamnă că HCGMB a devenit caducă/lipsită de efecte juridice, așa cum susține recurenta-pârâtă. Pe toată durata contractului de delegare a gestiunii serviciilor publice, HCGMB nr.531/2018 va continua să fie baza legală de existență și valabilitate a acestuia. În ceea ce privește contractul semnat în baza HCGMB nr.531/2018, în momentul de față acesta nu este în vigoare și nu este aplicat între părți, conform informațiilor disponibile pe pagina web a sistemului de aplicații publice - SICAP, având în vedere tocmai sentința civilă nr.6484/2018 a Tribunalului București.

În ceea ce privește pretenția recurente-pârâte că lipsa interesului reclamantei Vesta Investment ar rezulta din HCGMB nr.721/2018, prin care ar fi fost desființată Administrația Străzilor București, dincolo de faptul că CGMB invocă în acest caz propria turpitudine - HCGMB nr.721/2018 a fost emisă chiar în ziua în care Tribunalul București emitea sentința civilă nr.6484/18.10.2018, în prezent și HCGMB nr.721/2018 a fost suspendată, prin sentința civilă nr.8181/07.12.2018 a Tribunalului București, Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal (atașează extras de pe portalul instanțelor de judecată).

În ceea ce privește faptul că hotărârea instanței de fond ar cuprinde motive contradictorii cu privire la îndeplinirea condiției pagubei iminente, arată că acest motiv este, în cel mai bun caz, un sofism.

Tocmai faptul că Administrația Străzilor, entitate care pierdea, de facto, prin efectul HCGMB nr.531/2018 atributul de a mai efectua servicii de marcaje rutiere orizontale și verticale pe raza municipiului București, nu finalizase la data emiterii sentinței civile recurate procedura de achiziție publică declanșată de aceasta conform anunțului de participare nr. 175051/04.05.2017, având ca obiect "Proiectare și execuție semnalizare rutiera orizontala si verticala pe străzile aflate in Municipiul București", determina posibilitatea reală ca reclamanta Vesta Investment să sufere o pagubă, aspect evaluat corect de către instanța de judecată. Evident, dacă Administrația Străzilor ar fi evaluat ofertele depuse și ar fi dat un răspuns reclamantei-intimate, chiar și negativ, în sensul de a nu fi desemnată ca și câștigătoare, ar fi dispărut și vocația acesteia la executarea respectivelor lucrări.

A menționat că perioada de evaluare a ofertelor depuse în procedura de achiziție publică menționată a fost amânată succesiv de către Administrația Străzilor, cel mai recent pentru data de 28.02.2019 (depune atașat comunicare primită de la Administrația Străzilor).

Important de reținut este faptul că până la această dată toate ofertele depuse de Vesta Investment SRL în cadrul procedurii de achiziție publica având Anunțul de participare nr. 175051/04.05.2017, pentru loturile 1, 2, 3 si 6, au fost declarate conforme atât în etapa de analiză a formularelor DUAE, cât și în etapa de analiză a propunerilor tehnice, la acest moment comisia de evaluare având de analizat doar ofertele financiare ale ofertanților ajunși în aceasta etapă finală.

Acest fapt este susținut de altfel și de comunicarea transmisă de către ASB prin care se aduce la cunoștință despre prelungirea perioadei de evaluare până la data de 28.02.2019, dar se solicită și prelungirea duratei de valabilitate a ofertei cât și a garanțiilor de participare depuse de intimata reclamantă în cadrul celor patru loturi.

Stadiul în care se află ofertele depuse de Vesta Investment SRL în procedura de achiziție menționată demonstrează pe deplin interesul și paguba pe care riscă să o sufere aceasta prin punerea în aplicare a HCGMB nr. 531/2018.

A precizat de asemenea și faptul că afirmațiile recurente-pârâte privind o așa-zisă „anulare parțială” a procedurii de achiziție demonstrează eroarea în care se află aceasta, întrucât nu există prevederi legale prin care să se poată anula parțial o procedură de achiziție, prin hotărârea definitivă pronunțată de instanță în acest sens fiind dispusă „reluarea procedurii de achiziție de la etapa verificării admisibilității ofertelor”.

Cu toate că în fața instanței de fond CGMB putea să facă dovada că hotărârea nr. 2100/2018, pronunțată de Tribunalul București la data de 02.04.2018, rămasă definitivă prin decizia nr.3637/14.06.2018 a Curții de Apel București ar fi fost pusă în executare, astfel că

interesul economic - și, corelativ, cel procesual - al intimitei-reclamante nu mai subzista, în motivele de recurs aceasta se limitează să spună că instanța de fond s-a limitat să constate să "nu există date din care să rezulte că ar fi fost pusă în executare hotărârea judecătorească sau din care să rezulte că CGMB ar fi decis punerea în executare a hotărârii judecătorești". În primul rând, menționează că hotărârea judecătorească respectivă se referă la și este obligatorie pentru Administrația Străzilor București, nu pentru Consiliul General al Municipiului București, care era pârâtul în cadrul cauzei. În al doilea rând, arată că este adevărat că CGMB ar fi trebuit să prevadă, în cadrul HCGMB nr.531/2018, ce se întâmplă cu executarea hotărârii 2100/2018 și a deciziei Curții de Apel București 3637/2018, de care se presupune că era informat de către ASB, aflată în subordinea sa, dar în egală măsură se întreabă, ca și recurenta-pârâtă, în motivele sale de recurs, de ce acest lucru nu s-a întâmplat. Se poate considera că recurentul-pârât Consiliu General al Municipiului București, invocă, din nou, propria turpitudine.

În ceea ce privește motivul de recurs constând în pretinsa aplicare greșită a legii, cu referire la cazul bine justificat, a arătat că:

Nu există instituția juridică a abrogării tacite, iar HCGMB nr.254/2008 nu a fost scos din vigoare prin efectul HCGMB nr.531/2018. Își pune întrebarea, de ce în cadrul HCGMB nr.531/2018 nu a fost prevăzută o normă expresă în ceea ce privește mai vechea hotărâre a CGMB și, eventual, o perioadă de tranziție, care să asigure preluarea serviciului de interes public al marcajelor rutiere de către o altă entitate.

Administrația Străzilor București nu a fost încă desființată, având în vedere că HCGMB nr.721/2018 este în prezent suspendată prin efectul hotărârii nr.8181/07.12.2018 a Tribunalului București.

Analiza sumară a obligației de a obține avizul Consiliului Concurenței se poate face în cadrul sumar al unei acțiuni pentru suspendarea actului administrativ, având în vedere că este vorba de un aspect formal - HCGMB nr.531/2018 are evident un conținut economic și impact asupra pieței, astfel că prima facie s-ar fi impus o analiză din partea autorității de specialitate.

În ceea ce privește revenirea, la finalul motivelor de recurs, asupra pagubei iminente, a arătat că doar că paguba nu este cu totul incertă, ci aceasta este supusă unor probabilități, astfel că paguba nu este speculativă, așa cum afirmă recurenta. Este vorba de o procedură de licitație, al cărei rezultat depinde de mai mulți factori, unii aflați sub controlul intimitei-reclamante, dar cei mai mulți incerti (prețurile oferite de ceilalți ofertanți), specific unei proceduri competitive. Pe logica recurenței-pârâte, nicio contestare în instanță față de o procedură de achiziție publică, formulată de către un ofertant, nu ar trebui admisă, deoarece interesul acestuia nu ar fi cert, ci doar speculativ.

În plus, față de răspunsurile intimitei la motivele de recurs depuse de către CGMB, a arătat că menținerea sentinței civile 6484/18.10.2018 se impune și prin prisma deciziei civile nr.6504/22.11.2018 a Curții de Apel București, prin care a fost anulată HCGMB nr.98/29.03.2017 de înființare a Companiei Municipale Managementul Traficului București S.A., către care ar fi urmat să fie delegată gestiunea serviciului public de marcaje rutiere pe raza Municipiului București, în baza HCGMB nr.531/2018. În aceste condiții preluarea serviciului public de marcaje rutiere în baza HCGMB nr.531/2018 este absolut imposibilă, aspect care va fi clarificat în cadrul acțiunii de fond privind anularea HCGMB nr.531/2018.

Prin încheierea de ședință din data de 21.02.2019 a fost admisă în principiu cererea de intervenție accesorie formulată de Compania Municipală Managementul Traficului București SA.

La data de 26.03.2019, interveniența accesorie Compania Municipală a Managementului Traficului București SA a depus la dosarul cauzei note de ședință prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și, în urma rejudecării cauzei, respingerea cererii de suspendare:

- în principal ca fiind lipsită de interes, având în vedere că Hotărârea CGMB a cărei suspendare se solicită și-a consumat efectele juridice, odată cu semnarea contractului de delegare;

- Tot astfel, tot pe cale de excepție a lipsei de interes, solicită respingerea cererii de suspendare având în vedere desființarea Administrației Străzilor București, conform HCGMB nr. 721/18.10.2018, iar în măsura în care excepțiile invocate vor fi respinse, a solicitat pe fond, respingerea cererii de suspendare ca nefondată.

În motivare a reiterat motivele de recurs invocate de către recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București.

Analizând sentința recurată din perspectiva motivelor de recurs invocate și dispozițiilor art.488 pct.6 și 8 C.pr.civ, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 488 pct.6 și 8 C.pr.civ., „(1) Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate:...6. când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei; 8. când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.”

În speță, instanța de fond a admis acțiunea și a dispus suspendarea actului administrativ HCGMB nr. 531/23.08.2018 apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în acest sens de art.14 din Lege nr.554/2004.

În concret, instanța de fond a considerat că este îndeplinită condiția existenței cazului bine justificat deoarece la data emiterii HCGMB nr.531/23.08.2018 era în vigoare și HCGMB nr. 254/2008, iar pârâta nu a adoptat norme prin care să stabilească partajarea în timp a competențelor. Un al doilea motiv pentru care instanța de fond a apreciat că este îndeplinită condiția cazului bine solicitat era faptul că nu s-a solicitat avizul Consiliului Concurenței potrivit art. 25 alin. (1) lit. 1) din Legea concurenței nr. 21/1996.

În ceea ce privește condiția pagubei iminente, Tribunalul a apreciat că este îndeplinită datorită faptului că reclamanta este participant la o procedura de achiziție publică organizată de Administrația Străzilor, având „posibilitatea teoretică de a câștiga unul din loturile vizate prin depunerea de oferte”.

Curtea constată că sentința recurată a fost dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material, respectiv a prevederilor art.14 alin.1 din Legea nr.554/2004, tribunalul apreciind eronat că situațiile invocate de reclamantă ar intra în sfera situațiilor prevăzute de art.2 lit. t și ș din Legea nr.554/2004.

În acest sens, Curtea reține că potrivit art.14 alin.1 din Legea nr.554/2004 „În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.”

Art.2 lit.t din Legea nr.554/2004 definește cazurile bine justificate ca fiind „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”, iar paguba iminentă este definită de art.2 lit.ș din Legea nr.554/2004 ca fiind „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.”

În ceea ce privește împrejurarea potrivit căreia la data emiterii HCGMB nr. 531/23.08.2018 era în vigoare și HCGMB nr. 254/2008, iar autoritatea pârâta nu a adoptat norme prin care să stabilească partajarea în timp a competențelor celor două entități cărora le-a delegat „gestiunea serviciului public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane, în scopul asigurării siguranței traficului și fluidizarea acestuia, în municipiul București”, Curtea constată că nu poate reprezenta un motiv pentru a se pune la îndoială legalitatea HCGMB nr. 531/23.08.2018.

Această situație urmează a fi rezolvată pe cale de interpretare, respectiv prin aplicarea principiilor referitoare la aplicarea în timp a normelor, urmând a se verifica data când intră în vigoare cea de-a doua hotărâre a CGMB, nefiind necesar din acest motiv a se preciza o partajare în timp a competențelor celor două entități, astfel cum a apreciat instanța de fond.

De altfel, din motivarea sentinței recurate nu reiese care ar fi textul legal pe care instanța de fond l-a avut în vedere pentru a aprecia că eventuala neclaritate a HCGMB referitoare la partajarea competențelor în timp între Administrația Străzilor și intervenientă ar putea reprezenta un motiv de nulitate al respectivului act administrativ.

În ceea ce privește aprecierea instanței de fond în sensul că ar fi îndeplinită cerința cazului bine justificat deoarece nu a fost cerut și obținut avizul Consiliului Concurenței anterior emiterii HCGMB nr. 531/23.08.2018, Curtea constată că potrivit art. 25 alin. (1), lit. l) din Legea concurenței nr. 21/1996 .. Consiliul Concurenței are următoarele atribuții: ...l) emite aviz conform pentru proiectele de acte normative care pot avea impact anticoncurențial și propune modificarea acelor care au un asemenea efect”.

Curtea constată că HCGMB nr. 531/23.08.2018 nu este un act administrativ normativ, ci este un act administrativ individual, deoarece creează drepturi și obligații în sarcina unei persoane determinate, respectiv în sarcina intervenientei Compania Municipală Managementul Traficului București SA.

HCGMB nr. 531/23.08.2018 nu este un act administrativ normativ, deoarece nu cuprinde reguli generale de conduită, impersonale și de aplicabilitate repetată, și nu este aplicabilă unui număr nedeterminat de subiecți.

Având în vedere că HCGMB nr. 531/23.08.2018 nu este un act administrativ normativ nu era incident art. 25 alin. (1) lit. l) din Legea concurenței nr. 21/1996, prin urmare nu trebuia cerut avizul Consiliului Concurenței, Tribunalul apreciind greșit în sensul că lipsa avizului Consiliului Concurenței ar reprezenta un caz bine justificat.

În subsidiar, Curtea reține și că potrivit art.2 din Legea nr.21/1996 .. (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică actelor și faptelor care au sau pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței săvârșite de: agenți economici sau asociații de agenți economici - persoane fizice sau juridice - de cetățenie, respectiv de naționalitate română sau străină, denumiți în continuare agenți economici;

b) organele administrației publice centrale sau locale, în măsura în care acestea, prin deciziile emise sau prin reglementările adoptate, intervin în operațiuni de piață, influențând direct sau indirect concurența, cu excepția situațiilor când asemenea măsuri sunt luate în aplicarea altor legi sau pentru apărarea unui interes public major.”

Curtea constată că prin delegarea unor atribuții ce revin autorității pârâte, respectiv a serviciului public de interes local privind organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane nu se poate aprecia că autoritatea pârâtă ar fi intervenit în operațiuni de piață, ce ar influența concurența, în sensul art.2 din Legea nr.21/1996, pentru a fi incident art. 25 alin. (1), lit. l) din Legea concurenței nr. 21/1996.

Atribuțiile referitoare la „organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane” nu se referă la activități deschise concurenței, nu există pe lângă autoritatea pârâtă și alte entități care ar avea ca obiect/ atribuție „organizarea și optimizarea circulației rutiere și pietonale, instalarea, întreținerea și funcționarea sistemelor de semnalizare și dirijare a circulației urbane” în Municipiul București.

Prin HCGMB nr. 531/23.08.2018 aceste atribuții, ce aparțin autorității pârâte au fost delegate de aceasta, nefiind necesar avizul Consiliului Concurenței.

Mai mult, Curtea constată că instanța de fond nu a arătat care este motivul pentru care consideră că un asemenea aviz era obligatoriu în acest domeniu. Mențiunea referitoare faptul că prin Hotărârea C.G.M.B. nr. 531/23.08.2018 „par a se fi creat premisele eliminării oricărui eventual concurent pentru aceasta” nu poate fi considerată o justificare a acestei concluzii

deoarece se referă la un efect, dar nu se arată de ce se apreciază că respectivul domeniu ar fi intra sub incidența Legii nr.21/1996.

În ceea ce privește cerința pagubei iminente, Tribunalul a apreciat că este îndeplinită motivat de faptul că reclamanta, ce este participant la o procedura de achiziție publică organizată de Administrația Străzilor, are „posibilitatea teoretică de a câștiga unul din loturile vizate prin depunerea de oferte”.

Curtea constată că o atare situație nu poate reprezenta o „paguba iminentă”, respectiv un „prejudiciu material viitor și previzibil” în sensul art.2 lit.ș din Legea nr.554/2004 care să justifice suspendarea actului administrativ H.C.G.M.B. nr.531/23.08.2018 deoarece reprezintă o situație care este incertă sub aspectul producerii, astfel cum arată chiar instanța de fond, care o definește ca fiind „teoretică”.

Or, art.2 lit.ș din Legea nr.554/2004 are în vedere nu un prejudiciu eventual și incert, ci o pagubă care este sigur că se va produce, un prejudiciu care deși este viitor este iminent, paguba iminentă este cea care în mod cert va interveni datorită executării respectivului act.

Câștigarea de către reclamantă a licitației organizate de Administrația Străzilor este însă o situație care depinde de foarte mulți factori, fiind incertă, astfel încât nu se poate aprecia că ar intra în sfera noțiunii definite de art.2 lit.ș din Legea nr.554/2004.

Față de considerentele mai sus arătate, Curtea constată că sentința atacată este rezultatul aplicării greșite a dispozițiilor art.14 alin.1 din Legea nr.554/2004, art.2 lit t și ș din Legea nr.554/2004, art.25 alin. (1), lit. l) din Legea concurenței nr. 21/1996, fiind incident cazul de casare prevăzut de art.488 alin.1 pct.8 C.pr.civ. , motiv pentru care, în baza art.496 C.pr.civ. va admite recursul, va casa sentința recurată, iar în rejudecare va respinge cererea ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul formulat de recurentul pârât **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, cu sediul în sector 5, București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 47, împotriva sentinței civile nr. 6484/2018 pronunțată la data de 18.10.2018 de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 32472/3/2018 în contradictoriu cu intimata reclamanta **VESTA INVESTMENT SRL**, cu sediul în Otopeni, Calea Bucureștilor, nr. 1, Județ Ilfov și intervenienta accesorie **COMPANIA MUNICIPALĂ MANAGEMENTUL TRAFICULUI BUCUREȘTI**, cu domiciliul procesual ales la Compania Municipală Managementul Traficului București SA, cu sediul secundar în str. Teodor Ștefănescu nr. 4, sector 3, București.

Casează sentința recurată și, în rejudecare

Respinge cererea ca neîntemeiată.

Definitivă. Pronunțată în ședință publică, azi, 04.04.2019.

PREȘEDINTE
Toma Raluca-Ecaterina

JUDECĂTOR
Popescu Andreea Mihaela

JUDECĂTOR
Mocanu Ana Maria

GREFIER
Badea Cristina